

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1123/2023
15.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Бошка Роглића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Радослава Стефановића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 400/19 од 29.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 188/23 од 20.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бошка Роглића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Радослава Стефановића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 400/19 од 29.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 188/23 од 20.04.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а захтев браниоца окривљеног ББ, адвоката Радослава Стефановића и у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се исти захтеви, у осталом делу, одбацују као недозвољени.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 400/19 од 29.12.2022. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године, у коју казну се окривљеном АА урачунава време проведено у притвору од 28.06.2019. године до 18.03.2020. године.

Истом пресудом обавезани су окривљени АА и ББ, на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП, да на име имовинскоправног захтева у целини оштећеном Привредном друштву „Милорд“ д.о.о. Нови Пазар солидарно исплате износ од 9.256.380,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.09.2014. године као дана када је предузета последња радња извршења кривичног дела, па до коначне

исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, обавезани су окривљени АА и ББ да накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд, на основу члана 262. став 2. ЗКП, одлучити посебним решењем, а на основу члана 261. став 2 тачка 9) ЗКП, да на име паушала солидарно плате суду новчани износ од 40.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења на жиро рачун суда и признаницу о извршеној уплати доставе суду.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 188/23 од 20.04.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, па је пресуда Основног суда у Новом Пазару К 400/19 од 29.12.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Бошко Роглић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због повреда закона из члана 125, члана 388. став 3. ЗКП и члана 116. ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Радослав Стефановић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП) и повреде члана 460. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што ће кривичноправне радње окривљеног правно квалификовати као продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ и на основу одредби члана 103. и 104. КЗ обуставити кривични поступак, јер је у односу на то кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења пре окончања овог кривичног поступка или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног у смислу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослободити од оптужбе, јер није доказано да је учинио дело за које је осуђен или тако што ће окривљеном уместо безусловне казне затвора изрећи условну осуду и утврдити му казну затвора у трајању од 1 године која се неће извршити уколико окривљени у року од 2 године не изврши ново кривично дело или да побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење и одлуку.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Бошка Роглића и окривљеног ББ, адвоката Радослава Стефановића, Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изложених у захтевима за заштиту законитости, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бошка Роглића је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Радослава Стефановића је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Браниоци окривљених АА и ББ у захтевима за заштиту законитости указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и то:

-бранилац окривљеног АА, наводима да су одлука директора о образовању пописне комисије, ванредни попис комисије за предузећа „Милорд“ д.о.о. од 29.09.2014. године, пописна листа комисије за попис од 29.09.2014. године, извештај комисије о ванредном попису од 29.09.2014. године супротни члану 5. Правилника о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем („Службени гласник РС“, бр. 118/13 и 137/14) којим је изричито забрањено да у комисији за попис може бити одређено лице које рукује имовином, односно које је задужено за имовину која се пописује, а како је ВВ био запослен у Привредном друштву „Милорд“ д.о.о. као магационер магацина број .. у улици ... број .. тј. био задужен за имовину која се пописује, а у исто време је био члан комисије за ванредни попис, наведени докази су прибављени супротно закону, па и вештачење Нихада Меховића и вештачење Друштва за судска вештачења „Алере“ која су заснована на тим доказима, такође представљају незаконите доказе.

-бранилац окривљеног ББ наводима да директор – законски заступник привредног субјекта ГГ, као и рачунопологач – магационер ВВ, нису могли бити чланови пописне комисије, јер је то противно одредби 5. Правилника о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем („Службени гласник РС“, бр. 118/13 и 137/14), којом одредбом није дозвољено да рачунопологач, као и законски заступник привредног субјекта – директор у случају пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем у привредном друштву, буду чланови пописне комисије, а записник те незаконито сачињене пописне комисије је био основ за израду налаза и мишљења вештака Друштва за судска вештачења „Алере“, па све наведено представља незаконите доказе.

Чланом 4. став 2. Правилника о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем („Службени гласник РС“, бр. 118/13) прописано је да је за организацију и правилност пописа одговорно лице из члана 32. став 3. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 62/13).

Чланом 32. став 3. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 62/13) прописано је да финансијске извештаје потписује законски заступник правног лица односно предузетник.

Чланом 5. Правилника о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем („Службени гласник РС“, бр. 118/13) у ставу 1. прописано је да у комисију за попис не могу бити одређена лица која рукују

имовином, односно која су задужена за имовину која се пописује, а ставом 2. истог члана прописано је да комисија за попис може ангажовати вештака за процену квалитета и вредности појединих облика имовине и обавеза.

Из списка предмета произилази да је на основу Статута предузећа директор предућа „Милорд“ д.о.о. Нови Пазар донео Одлуку о ванредном попису и одредио лица која ће бити чланови пописне комисије у магацину број .. на дан 29.09.2014. године и то ДД као председника комисије, ВВ као заменика и ГГ као члана, да ће комисија попис извршити 29.09.2014. године и да ће најкасније до тог датума надлежном органу доставити извештај о извршеном попису.

Из списка предмета произилази да је на основу Одлуке о попису и образовању комисије за попис са стањем на дан 29.09.2014. године донете од стране директора предузећа „Милорд“ д.о.о, комисија за попис сачинила извештај комисије о извршеном ванредном попису, а која комисија је именована решењем надлежног органа од 29.09.2014. године у саставу ДД-председник комисије, ВВ-заменик и ГГ-члан, која је извршила попис 29.09.2014. године са стањем на тај дан и према упутству директора од тог датума и о извршеном попису и утврђеном стању пописа, поднела извештај из кога произилази да је попис извршен у присуству свих чланова комисије и одговорних лица – рачунопологача, да су пописане материјалне вредности робног стања магацина број .. и да је пописна комисија установила мањкове у артиклима у количинама, ценама и вредностима ближе наведеним у том извештају, као и да је уз извештај сачињена пописна листа, као и да су извештај и пописну листу потписали чланови комисије, без примедби.

Из налаза и мишљења сталног судског вештака Нихада Меховића о извршеном вештачењу у предмету КТ 1213/14 од 08.04.2015. године произилази да је задатак вештака по налогу Основног јавног тужилаштва био да изврши економско – финансијско вештачење одузете робе из предузећа Д.О.О. „Милорд“ из Новог Пазара тј. да утврди вредност одузете робе према записнику сачињеном на дан 29.09.2014. године и на основу аналитичких картица приложених у списима предмета, а да је вештак извршио увид у списе предмета, односно у приложени записник од 29.09.2014. године и аналитичке картице сачињене од овлашћених лица предузећа Д.О.О. „Милорд“ из Новог Пазара, лагер листе робе тј. робно стање магацина број .. на дан 29.09.2014. године, као и ЈСИ, калкулације и рачуне и утврдио да је укупна количина одузете робе 28.293,00 килограма, набавне вредности 9.135.778,74 динара, а продајне вредности 10.049.426,23 динара.

Из налаза и мишљење вештака Друштва за судска вештачења „Алере“ из Новог Пазара од 12.03.2020. године произилази да се у циљу израде наложеног мишљења, вештак упознао са релеватном документацијом која се налази у списима предмета, захтевао од привредног друштва „Милорд“ д.о.о. Нови Пазар да му за артикле за које је ванредним пописом од 29.09.2014. године утврђен мањак достави аналитичке картице са прегледима набављених и продатих количина истих материјала током 2013., 2014., 2015. године, све фактуре – рачуне испостављене неповезаним правним лицима по основу продаје напред наведених материјала у периоду од 01.01.2013. године до 31.12.2015. године, аналитичке картице на којима су евидентирани приходи по основу продаје материјала за период од 01.01.2013. године до 31.12.2015. године, сву осталу књиговодствено-правну документацију и аналитичку евиденцију битну за утврђивање

тржишне продајне вредности материјала за које је ванредним пописом од 29.09.2014. године утврђен мањак у магацину број .. друштва „Милорд“ д.о.о. Нови Пазар, а што је вештацима достављено и на основу које документације су вештаци утврдили мањак, тржишну вредност тексас платна, одузетог од окривљених, а затим враћеног друштву „Милорд“ д.о.о. Нови Пазар, као и тржишне вредности сваког артикла тексас платна појединачно.

Друштво за судска вештачења „Алере“ је дана 05.06.2020. године дало и одговор на примедбе браниоца окривљеног АА, уз напомену да вештаци у потпуности остају при основном налазу и мишљењу од 12.03.2020. године, а да уз примедбе није достављен ни један нови материјални доказ, као и да примедбама није оспорена методологија ни документација на основу које је утврђена количина и вредност предметног материјала.

Магационер ВВ, је био члан комисије за ванредни попис у предузећу „Милорд“ д.о.о. у Новом Пазару дана 29.09.2014. године, што није у складу са чланом 5. став 1. Правилника о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем, али поред њега, наведену комисију су сачињавала још два лица - ДД као председник комисије и ГГ као члан комисије, која комисија је формирана од стране надлежног органа (у складу са чланом 4. став 2. Правилника о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем и чланом 32. став 3. Закона о рачуноводству), извршила попис материјалне вредности робног стања магацина број .. тог предузећа, утврдила мањкове и о томе сачинила извештај и пописну листу дана 29.09.2014. године. Из наведеног произилази да су наведени извештај и пописну листу, поред лица које је чинило комисију супротно подзаконском акту, сачињавала и још два лица од којих је један директор и власник предузећа чије учешће у раду комисије је у складу са законом и у чијем интересу је било како утврђивање мањка, тако и утврђивање материјалне истине, због чега се по налажењу Врховног суда веродостојност чињеница утврђених тим пописом не може доводити у сумњу, а наведене исправе нису сачињене супротно закону.

Надаље, вештачење обављено од стране сталног судског вештака Нихада Меховића од 08.04.2015. године је сачињено на основу комплетне документације предузећа „Милорд“ д.о.о. Нови Пазар, коју су поред извештаја о ванредном попису и пописне листе од 29.09.2014. године чиниле и аналитичке картице, лагер листе тј. робно стање магацина број .. на дан 29.09.2014. године ЈСИ, калкулације и рачуни, као и пратеће исправе о извршеном увозу одузете текстилне робе, а за вештачење Друштва за судска вештачења „Алере“ од 12.03.2020. године коришћене су и аналитичке картице са прегледима набављених и продатих количина материјала током 2013., 2014., 2015. године, све фактуре испостављене непозваним правним лицима по основу продаје напред наведених материјала у периоду од 01.01.2013. године до 31.12.2015. године, аналитичке картице на којима су евидентирани приходи по основу продаје материјала за исти период, као и сва књиговодствена и правна документација и аналитичка евиденција предузећа „Милорд“ д.о.о. из чега по налажењу Врховног суда произилази да су налази и мишљења вештака засновани поред извештаја пописне комисије и пописне листе и на другој бројној књиговодствено-правној документацији и евиденцији предузећа „Милорд“ д.о.о. Нови Пазар.

Из свих напред наведених разлога, по налажењу Врховног суда, извештај о ванредном попису и пописна листа од 29.09.2014. године и извршена вештачења не представљају незаконите доказе, а нарочито имајући у виду да су се вештачења у овом кривичном поступку вршила како на основу наведених исправа, тако и на основу друге бројне књиговодствено-правне докуметације и евиденције предузећа, а да на документацију на основу које је утврђена количина и вредност предметне робе бранилац окривљеног АА није имао примедби, па све наведено представља доказе на којима се према одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, док су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног ББ, у захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и наводима да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу – ЦД снимку који је пројектован на главном претресу дана 23.12.2019. године, који је прибављен од стране оштећених са приватног објекта, док бранилац окривљеног АА указујући на исту повреду, у захтеву наводи да је суд погрешно применио члан 32. Закона о приватном обезбеђењу који прописује услове употребе и коришћења снимака (упозорење „пази снима се“, чување снимака) са видео надзора објекта, јер у конкретном случају, ЦД снимак потиче са другог објекта, а не објекта оштећеног, што је супротно закону.

Браниоци окривљених АА и ББ у захтевима за заштиту законитости указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и наводима да су побијане пресуде засноване на исказу раније саопштеног ЂЂ, према коме је кривични поступак раздвојен и обустављен, па се изјава ЂЂ која је дата пре раздвајања и обуставе кривичног поступка није могла користити као доказ против окривљених у овој кривичноправној ствари, већ је у овом поступку евентуално ЂЂ могао бити поново саслушан у својству сведока, док се у захтеву браниоца окривљеног АА на идентичан начин указује и на прочитан исказ саокривљеног ЕЕ, као доказ изведен супротно одредбама ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, Врховни суд оцењује неоснованим. Наиме, на исте повреде кривичног захтева одбрана окривљених је указивала у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 4, став 2. (у погледу ЦД снимка) и на страни 4 став 3. (уз погледу исказа раније саопштених) образложења своје одлуке изнео довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног ББ, у захтеву за заштиту законитости истиче да се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим у овом кривичном поступку – окривљени критичном приликом није поступао са умишљајем ни у намери да прибави противправну имовинску корист, а да нема ни елемената саучесништва.

Одредбом члана 204. став 1. КЗ прописано је да ће се учинилац дела крађе (члан 203.) казнити затвором од 1 до 8 година, а ставом 4. истог члана прописано је да ако је дело из става 1. овог члана извршено од стране организоване криминалне групе или

ако вредност украдених ствари прелази износ од 1.500.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од 2 до 10 година.

Одредбом члана 33. КЗ прописано је да ако више лица учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело или остварујући заједничку одлуку другом радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела, свако од њих казниће се казном прописаном за то дело.

Одредбом члана 25. КЗ прописано је да је кривично дело учињено са умишљајем када је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење, или када је учинилац био свестан да може учинити дело, па је на то и пристао.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да су окривљени АА и ББ у периоду од 01.01.2014. године до 29.09.2014. године са умишљајем, у стану урачунљивости, свесни да је њихово дело забрањено, у намери да себи прибаве противправну имовинску корист из магацина фирме ПД „Милорд“ у Новом Пазару, у улици ... власништво оштећеног ГГ одузели ролне тексас платна у тежини од 28.923 килограма у вредности од 9.256.380,00 динара на тај начин што је АА као бивши радник умножио – ископирао кључ без знања власника, затим када никог не би било у магацину, откључавао врата, улазио у магацин, износио ролне платна и утоварао са оптуженим ББ у аутомобил марке „Рено ...“, а потом по претходном договору исто продавали ЂЂ и ЕЕ, власницима кројачких радњи по цени знатно нижој од стварне, чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ.

По налажењу Врховног суда, у радњама ББ стичу се сви субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим – радње кривичног дела је извршио са умишљајем у стању урачунљивости, свестан да је његово дело забрањено, у намери да себи прибави противправну имовинску корист заједно са окривљеним АА, је одузео ролне тексас платна у вредности од 9.256.380,00 динара износећи из магацина робу и утоварајући је у ауто, а потом, по претходном договору, заједно са окривљеним АА је ту робу продавао ЂЂ и ЕЕ – при чему из наведеног јасно произилазе сви елементи умишљаја из члана 25. КЗ на страни овог окривљеног и сви елементи саизвршилаштва прописани одредбом члана 33. КЗ, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране овога суда оцењени као неосновани.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног ББ, указује да су приликом одмеравања казне на штету окривљеног повређене одредбе члана 54. КЗ, тако што суд није узео у обзир степен кривице, побуде из којих је дело учињено и јачину угрожавања и повреде заштићеног добра, чињеницу да је окривљени ожењен и отац троје деце, да није кривично и прекршајно кажњаван, да је занемарено начело индивидуализације казне, на који начин се захтевом указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП. Повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд поднети захтев у том делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног ББ у захтеву за заштиту законитости наводи да се у радњама окривљеног ББ, на основу доказа изведених у овом кривичном поступку стиче евентуално једна радња помагања у извршењу кривичног дела крађе из члана 203. став 2. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ и то дана 29.09.2014. године. У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА наводи се да из доказа изведених у овом поступку произилази да је окривљени извршио кривично дело крађа из члана 203. КЗ, при чему није примењен члан 61. КЗ, иако је утврђено да је кривично дело вршено у дужем временском периоду. По оцени Врховног суда, изнетим наводима захтева за заштиту законитости полемише се са чињеничним утврђењима суда и указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) што, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па су захтеви у том делу оцењени као недозвољени.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног ББ, наводи се да другостепени суд у поступку по жалби није одлучио ни по једном наводу жалбе у вези са незаконитим доказима и о доношењу одлуке незаконито и неправилно утврђеном и додељеном имовинскоправном захтеву, на који начин се указује на повреду члана 460. ЗКП, која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је поднети захтев у том делу од стране Врховног суда оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су побијаним пресудама повређени чланови 125. ЗКП (суд није саслушао стручног саветника и није дозволио да он достави свој налаз), члана 388. став 3. ЗКП (у овом кривичном поступку је промењен председник већа, па је главни претрес морао почети изнова, што значи да су се изнова морали извести сви докази, па и гледање ЦД снимка, због чега није могла да се прочита реконструкција видео снимка), и повреду члана 116. ЗКП (јер је вештак морао бити изузет). По оцени Врховног суда, изнетим наводима захтева за заштиту законитости указује се на повреду закона које, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев у том делу оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у коме су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ одбијени као неосновани, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме су исти захтеви одбачени као недозвољени.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**

